

1875-11-18

AFSENDER

Henrik Gerner

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Viborg

Arkivplacering:

Mappe 9 nr. 40

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Viborg ¹⁸/₁₁ 15

Alten Gulerødder attar, lange leve,
den bit Skovgaard, hvis Præs blev
tannt den velvorne. Dag samlyst
blev tannt for ham, ja unge Mand,
de blev født, til den jammerlige
Verden, hvor der ikke er andet end
Angveler lige fra først til sidst, lyt
til en erfaren Vens Raad og vægt
Dem for Verdens Fristelser, især hvis
den er væm. Sammen dage skulle
møde Dem i Skikkelser af $\frac{1}{2}$ Baser,
dride den ikke idet mindste ikke
allene, nei de maa altid lade den
erkvæve af 1 a 2 Gammelnormer
som raadan for jeg nok anbefal
den, men der maa ikke dristkes
over 20 om Dagen, dristker de saa
det opprime, Andat vil jeg ikke være
for at de jo endte Deris Dage i
Dumme Gjern. En forfærdelig,
kjedelig smøllledning, hvis den skud
le kjede Dem alfor meget spring
den over eller las den naar de
ligger i Sengen og ikke kann fat.

de i Søvn. Men hvad tænkte jeg
paa, modtog min hjerteligste
Lykønskning i Anledning af deres
Fødselsdag, giv Lykken minde og
me med paa Dem i Strømmen,
Ak, hør mine Bøn i Gudens, lad
den strømme, med alle hans i
saa fuldt Maal, at han ikke staa
tilbage for den gamle afvante
Habit, han efterlod sig i Viborg som
hinder Tegnekunst, det var en lækker
Snagt, Skjønhedens Gudsinde havde
overdyret den med de deiligste
Fæver, man kunne staa ikke rigt
en det end den gjorde et meget
oplysende Indtryk, men hvor langt
varede det at jeg kunne glæde min
Søn ved Beskuelser af hin Skjøns
Klædning, nei der var nok andre
der syntes ligesaa godt om den som
jeg. Jørgensen kommer en Dag nok
saa hjerteligt ind paa Kunstneren
og spørger om han maatte se den
amendstyret det gjorde mig unød-
digt angst at skulle af med den over
lad jeg ham den, paa den udtrykte
lige Besingelse at han ikke maatte
høje Slippe paa den, der kunne jo

være giftige. Færdig, det var ikke
en gode for den menneskelige
Konstitution, det kunde hun og
helle, Prøvelit; nu gæve der skaine,
Frederike og sliden Skumperne, den
har ikke mere de rumteke Fæ-
ver, der er kommen anover,
værdet; som have en unan-
lig styg Luft ved sig. Nu er
det eneste jeg ikke er kommen
af med, det var rummen en
nen Bæm byrtig breds gærmung,
at afne den ful en af de stakke,
Ligportle i Kjøben, ak ja det
skulle blot se hvilken Forandring
der er foregaaet med dem i Efter-
aaret; da de var her saa de alle
saa Livglade og velværede ud, men
nu, ja det er et ringebigt Syn
at se sine Medmennesker leve
det er forurolig Sindset eller
Holdbrant jo det er nok det
sædte, Fæerne begynde alle
saa smaat at falde af, men
det er da heller ikke saa under-
ligt da de jo staa i et helt
Mands, hvem Takker kunne
holde det ud. Tegnningerne

til Hvalvingerne, se spødtart færdig
de, gøre mig den tjeneste, at gennem
se deres Papirer om De ikke af en
Festtagelse skulle have fundet dem
med tal Høben navn. Nu faar
De mig for denne Gang, hils Laubs
for mig, der vel vi ses forhaabentlig
til Jul.

Deres
Henri Bjerre

Undskyld Skriften
jeg har meget travlt.

Ho ho ho ho ho

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 9 Nr. 4a